

Regelrådet är ett särskilt beslutsorgan inom Tillväxtverket vars ledamöter utses av regeringen. Regelrådet ansvarar för sina egna beslut. Regelrådets uppgifter är att granska och yttra sig över kvaliteten på konsekvensutredningar till författningsförslag som kan få effekter av betydelse för företag.

Justitiedepartementet

Yttrande över Ett förbättrat system mot arbetskraftsexploatering m.m. (SOU 2021:88)

Regelrådets ställningstagande

Regelrådet finner att konsekvensutredningen uppfyller kraven i 6 och 7 §§ förordningen (2007:1244) om konsekvensutredning vid regelgivning.

Innehållet i förslaget

Det remitterade betänkandet innehåller förslag till ändring i utlänningslagen (2005:716), utlänningsförordningen (2009:97) och förordningen (1999:1134) om belastningsregister. I de föreslagna reglerna finns exempelvis straff- och sanktionsbestämmelser, såsom vad som ska gälla om arbetsgivaren har blivit påförd en sanktion, om arbetsgivare exploaterar en utlänning, samt om arbetsgivaren tar emot en ersättning för att ansöka om arbetstillstånd för utlänningen som står i uppenbart missförhållande till motprestationen.

Likaså finns förslag kring att Migrationsverket får förelägga arbetsgivare till en utlänning att lämna en skriftlig uppgift om de anställnings- och boendevillkor som gäller för utlänningen. Om arbetsgivaren tillhandahåller en bostad till en utlänning föreslås dels att hyran inte får stå i missförhållande till utlänningens lön eller boendets standard, dels att bostaden ska uppfylla allmänna säkerhets- och hälsobestämmelser. Om en fysisk eller juridisk person bryter mot detta ska en särskild avgift betalas.

Vidare finns förslag om vad som ska gälla för Migrationsverket till följd av förslaget. I förordningen om belastningsregister specificeras något i vilka fall Migrationsverket får begära sådant utdrag till följd av ärenden enligt utlänningslagen.

Ändringarna föreslås träda i kraft den 1 januari 2023.

Alternativt förslag, inkomstnivå och anställningsgrad

I betänkandet resoneras kring åtgärder för att motverka att systemet för arbetskraftsinvandring missbrukas. Det diskuteras om höjda inkomstkrav eller om begränsning av anställningsgraden ska vara möjligt att göra. Utredningens bedömning är att ett höjt inkomstkrav eller en begränsning av anställningsgraden inte behöver införas eftersom det inte är ändamålsenligt för att motverka det missbruk som utredningen har klarlagt.¹ I denna del finns ett alternativt förslag presenterat av utredningen som går ut på att om inkomstnivån ska höjas och anställningsgraden regleras ska det krävas att anställningen

motsvarar minst 75 procent av en heltidstjänst och gör det möjligt för utlänningen att uppnå goda levnadsvillkor.

Inkomstnivån

Gällande inkomstnivå förs i det alternativa förslaget ett resonemang kring att det i Sverige inte finns några lagstadgade minimilöner, att införa sådana för just arbetskraftsinvandrare skulle strida mot den svenska modellen. Man resonerar kring om medel- eller medianlönen i Sverige skulle kunna användas, men att det skulle medföra en stor förändring av det nuvarande systemet och att vissa branscher inte skulle kunna rekrytera utländsk arbetskraft. Det anges att ett sådant förslag inte skulle vara förenligt med utredningens direktiv att det nuvarande systemet ska värnas. Ett annat förslag anges vara att inkomstnivån skulle knytas till konsumentprisindex och räknas upp med det, men att det också måste utgå från en viss nivå.

Vidare bedömer utredningen att det knappast är rimligt att begreppet *försörja sig* ges olika innebörd beroende på vilken sorts tillstånd som prövningen avser. Man vill därför införa ett annat uttryck i bestämmelsen som reglerar arbetstillstånd och som också medger att nivån höjs något i förhållande till vad som gäller nu. För att beviljas arbetstillstånd skulle det då krävas att anställningen – det vill säga inkomsten – ska göra det möjligt för utlänningen att uppnå *goda levnadsvillkor*. Utredningen anser att begreppet *goda levnadsvillkor* innebär en högre nivå än *skälig levnadsnivå*. Genom att använda ett begrepp som inte är knutet till försörjningsförmågan och därmed till de belopp som används för att beräkna skälig levnadsnivå och förbehållsbeloppet enligt utsökningsbalken, så får Migrationsverket möjlighet att använda sig av en annan beräkningsmodell än den som hittills har använt. Regeringen får meddela ytterligare föreskrifter om arbetstillstånd, och kan med stöd av det bemyndigandet utfärda närmare föreskrifter om vad som avses med *goda levnadsvillkor*.

Anställningsgraden

Det anges att utredningen inte har fått fram uppgifter om hur anställningsgraden ser ut för arbetskraftsinvandrare inom respektive bransch men har fått information om anställningar där lönen understiger 25 000 kronor i månaden de senaste tio åren. Av de uppgifterna framgår att uppskattningsvis 10 procent av alla tillstånd under 2020 och 7 procent under 2019 utgjorde deltidsanställningar eller anställningar med en lön under 25 000 kronor. Eftersom utredningen inte har fått uppgifter per år anges att felmarginalen på uppgifterna kan vara stor. Av uppgifterna framgår att det var vanligast med en anställningsgrad om 75 procent för alla med en lön om 25 000 kronor eller mindre. Utredningen för ett resonemang, och anger att en reglering av deltidsanställningar möjligen inte är förenligt med utredningens direktiv enligt vilket det nuvarande systemet för arbetskraftsinvandring ska värnas. Vidare anges att detta ska särskilt ses mot bakgrund av att missbruket, såvitt utredningen kan se, främst inte är kopplat till deltidsanställningar. I betänkandet redogörs för att missbruket i stället består av att en person får en uppgiven lön i anställningserbjudandet och i avtalet, som denne sedan måste återbetala del av till arbetsgivaren. I de fallen anges det snarare ligga i arbetsgivarens intresse att erbjuda en heltidsanställning – eftersom lönen då framstår som högre. Vidare resoneras kring besöksnäringen, där deltidsanställningar är nödvändiga för att kunna bedriva verksamhet.

Utredningen anger att om det, trots det angivna, skulle finnas en önskan att reglera vilken lägsta anställningsgrad som är rimlig för en tredjelandsmedborgare som ska ges tillstånd att

arbeta här, lämnas ett alternativt förslag för hur en sådan reglering kan se ut.

En lösning anges vara att göra det obligatoriskt med heltidsanställningar och sedan införa en möjlighet att göra undantag från det. Enligt utredningen framstår det dock inte som effektivt eller motiverat att avvikelser från heltidskravet ska prövas i varje enskilt fall, särskilt inte med tanke på vad det skulle innebära för Migrationsverkets handläggningstider och resurser. Det skulle då också bli svårt för den sökande och arbetsgivaren att förutse om tillståndet kan komma att beviljas om anställningen inte avser en heltidstjänst. Enligt utredningen är det då ett bättre alternativ att bestämma en viss nivå på anställningsgraden direkt i lagtexten. Det anges att det framgår av den sammanställning som utredningen har fått från Migrationsverket att de allra flesta som kommer till Sverige med ett anställningserbjudande där lönen understiger 25 000 kronor erbjuds en anställning om minst 75 procent. Om anställningsgraden ska begränsas föreslår utredningen därför att ett arbetstillstånd bara får ges om anställningen motsvarar minst 75 procent av en heltidstjänst.

Alternativt förslag, skadestånd till arbetstagare som utnyttjas

Det anges att utredningen i sitt första delbetänkande har föreslagit en rad åtgärder för att minska risken för att arbetskraftsinvandrare inte ska kunna få förlängning av sitt arbetstillstånd om villkoren inte har nått upp till de krav som ställs för tillstånd. Det saknas därför skäl att införa en särskild ersättning för den gruppen. Vidare anges att utredningen föreslår att det införs ett nytt brott, exploatering av utländsk arbetskraft, som bland annat kan ge rätt till skadestånd till de arbetstagare som drabbats. De arbetskraftsinvandrare som utnyttjats kommer därmed att kunna tillerkännas ersättning i samband med domstolsprövningen av brottet.

Enligt direktiven ska utredningen lämna författningsförslag om rätt till skadestånd för de arbetstagare som utnyttjas och redovisa för och nackdelar med ett sådant förslag. Utgångspunkten ska vara att det är arbetsgivaren som ska betala ersättningen. Som ett alternativt förslag anges att om en rätt till ett särskilt skadestånd för arbetskraftsinvandrare ska införas bör det regleras i en särskild lag och ge rätt till ersättning motsvarande tre månadslöner om arbetsgivaren insett eller borde ha insett att anställningen inte uppfyllde villkoren enligt utlänningslagen och uppehållstillståndet därför återkallas eller inte förlängs.

Skälen för Regelrådets ställningstagande

Regelrådets granskning av konsekvensutredningen till det remitterade förslaget omfattar inte de regler som gäller sanktioner eller andra straffrättsliga regler för företag som inte lever upp till beslutade regler. Regelrådet har granskat konsekvensutredningen med anledning av det alternativa förslag som utredningen lämnar, liksom den tillkommande uppgiftsskyldighet som föreslås.

Bakgrund och syfte med förslaget

I konsekvensutredningen anges att de olika förslagen syftar till att skapa en sund konkurrens på marknaden och motverka att arbetskraftsinvandrare utnyttjas samt förbjuda en del av de förfaranden som används när systemet missbrukas.

Regelrådet finner att beskrivningen av bakgrund och syfte med förslaget är godtagbar.

Alternativa lösningar och effekter av om ingen reglering kommer till stånd

Regelrådet noterar att det finns såväl huvudförslag som alternativa förslag i det remitterade betänkandet. Det framgår också att om någon reglering inte kommer till stånd bedömer utredningen exempelvis att de problem som rapporterats om att arbetskraftsinvandrare får bo på ställen som inte är lämpliga som bostäder och/eller får betala orimliga summor för det till sin arbetsgivare, inte kan förhindras om det inte införs regler om vad som ska gälla när en arbetsgivare tillhandahåller en bostad till en arbetskraftsinvandrare. Vidare anges att det skulle förbli fortsatt svårt att upptäcka oegentligheter och utnyttjandet kan fortgå, liksom att konkurrensen skulle fortsatt snedvridas och seriösa aktörer få svårare att bedriva sin verksamhet.

Regelrådet finner att beskrivningen av alternativa lösningar, liksom effekter av om någon reglering inte kommer till stånd, är godtagbar.

Förslagets överensstämmelse med EU-rätten

I konsekvensutredningen anges att förslagen inte bedöms få några EU-rättsliga konsekvenser och strider inte mot EU-rätten eller andra internationella konventioner och avtal som Sverige ska följa. Förslagen anges bidra till att Sverige uppfyller sina förpliktelser enligt ILO:s konvention nr 29 angående tvångs- eller obligatoriskt arbete i vilken alla medlemsstater förbinder sig att inom kortast möjliga tid undertrycka användandet av tvångsarbete i alla dess former. Enligt artikel 1 i 2014 års tilläggsprotokoll² åtar sig medlemmarna vidare bland annat att fullgöra sina förpliktelser för att bekämpa tvångsarbete och vidta verkningfulla åtgärder för att förebygga och avskaffa detta bruk, erbjuda offer skydd och tillgång till lämpliga och effektiva rättsmedel, exempelvis kompensation, och straffa dem som gör sig skyldiga till tvångsarbete eller obligatoriskt arbete. Vidare anges att Sverige även har ratificerat ILO:s konvention nr 105, i vilken det bland annat framgår att medlemmarna förbinder sig att avskaffa tvångsarbete. Även dessa åtaganden anges utredningens förslag bidra till att uppfylla.

Regelrådet finner att beskrivningen av förslagets överensstämmelse med EU-rätten är godtagbar.

Särskild hänsyn till tidpunkt för ikraftträdande och behov av speciella informationsinsatser

I betänkandet anges att den nya lagstiftningen bör träda i kraft så snart som möjligt. Med hänsyn till den tid som kan beräknas gå åt för remissförfarande, fortsatt beredning inom Regeringskansliet och riksdagsbehandling bör bestämmelserna kunna träda i kraft den 1 januari 2023. Författningsförslagen anges i huvudsak innebära att ett antal nya bestämmelser ska införas, varför några övergångsbestämmelser inte behövs.

² Fotnot i betänkandet: 2014 års protokoll till 1930 års konvention (nr 29) om tvångsarbete.

Gällande beskrivningen av behovet av speciella informationsinsatser anges följande. För att effekterna av utredningens förslag ska få så stort genomslag som möjligt behövs information om att nya brott införs, att Migrationsverket får vägra arbetstillstånd hos arbetsgivare som lagförts för vissa brott och att det gäller vissa krav på en bostad som tillhandahålls av en arbetsgivare. Informationen behöver nå arbetsgivare, arbetstagare och utlänningar som vill söka arbets- och uppehållstillstånd här. Vidare anges att arbetsgivarna kan behöva informeras om att Migrationsverket inför tillståndsprövningen kan göra en kontroll av arbetsgivaren mot belastningsregistret. Slutligen anges att även de två alternativa förslagen och löne- och anställningskrav och en rätt till skadestånd behöver kommuniceras till berörda grupper.

Regelrådet finner att beskrivningen av om särskild hänsyn behöver tas till tidpunkt för ikraftträdande, liksom behovet av speciella informationsinsatser, är godtagbar.

Berörda företag utifrån antal, storlek och bransch

Gällande berörda företag utifrån bransch går det att i betänkandet utläsa exempelvis följande. Utredningen har gjort en kartläggning av missbruket av systemet för arbetskraftsinvandring. I detta avsnitt hänvisar utredningen till en rapport från Upphandlingsmyndigheten gällande branscher där det finns en risk för oskäligen arbetsvillkor när offentliga kontrakt utförs.³ Där anges snöskottare på tak, måleritjänster, skogsvårdare, städtjänster, tvätteriarbetare, taxiförare, flyttjänster och godsförare. En bedömning behöver dock alltid göras i det enskilda fallet. Andra branscher som omnämns i betänkandet är bygg, partihandel, skönhetsvård, café och restaurang, bemanning, assistans, bilvård, gummiverkstäder, taxi, cykelbud och åkeribranschen. Det anges att det är en liten andel av arbetsgivarna som använder systemet för arbetskraftsinvandring inom respektive bransch. Undantag finns exempelvis inom hotell- och restaurangbranschen där det anges att 16 procent av arbetsgivarna har erbjudit arbete till arbetskraftsinvandrare mellan 2008 och 2015.⁴

Regelrådet har i betänkandet inte kunnat återfinna en beskrivning av berörda företag utifrån antal och storlek, och vill i det avseendet framföra följande. Sett till förslagets karaktär kommer samtliga företag som behöver anställa arbetskraftsinvandrare påverkas, och utifrån informationen om de mest förekommande branscherna kan det antas att företagen varierar i storlek. Det hade varit önskvärt med en exemplifiering och uppskattning av berörda företag, fördelat på antal och storlek, för de branscher där det är mer vanligt förekommande med arbetskraftsinvandring.

Regelrådet har inte funnit några skäl till att ifrågasätta informationen att det, förutom inom besöksnäringen, är en liten andel av företagen som har arbetskraftsinvandrare anställda. Även om det vanligen är att se som en brist att inte utreda berörda företag utifrån antal och storlek kan Regelrådet, med anledning av omständigheterna i detta ärende, bortse från bristen.

³ Betänkandet s. 117f. Fotnot i betänkandet: Upphandlingsmyndigheten (2021), *Publicerade riskbedömningar*.

⁴ Betänkandet s. 155f. Fotnot i betänkandet på s. 156: Riksrevisionen, *Ett välfungerande system för arbetskraftsinvandring?* RiR 2016:32, s. 53.

Regelrådet finner att beskrivningen av berörda företag utifrån antal, storlek och bransch är godtagbar.

Påverkan på berörda företags kostnader, tidsåtgång och verksamhet

I betänkandet anges följande gällande uppgiftsskyldighet för arbetsgivare. Om Migrationsverket får information om att arbetstagaren bor i en bostad som arbetsgivaren tillhandahåller ska verket få möjlighet att genom ett föreläggande begära in uppgifter om boendeförhållandena på motsvarande sätt som gäller idag avseende anställningsvillkoren (6 kap. 6 b § utlänningsförordningen).

I konsekvensutredningen anges att utredningens alternativa förslag om krav på lön- och anställningsnivå samt rätt till skadestånd för arbetskraftsinvandrare får konsekvenser för företagen. Förslaget om att anställningen ska göra det möjligt för utlänningen att uppnå goda levnadsvillkor innebär att den inkomstnivå som krävs för anställningen ska vara något högre än vad som gäller idag. Hur hög inkomst som kommer att krävas blir något som regeringen kan meddela riktlinjer om. Vidare anges att det sedan blir en fråga för Migrationsverket och ytterst för rättstillämpningen att bedöma vilken inkomst som kan krävas. Innan det är klarlagt vilken inkomst som krävs kan det råda viss osäkerhet om detta, vilket kan påverka företagen negativt då förutsägbarheten blir sämre. Enligt utredningen bör det vara av övergående slag. Ett något höjt inkomstkrav kan också innebära att vissa företag inte längre kan anställa tredjelandsmedborgare, trots att de kanske har behov av det för att klara sin bemanning.

Vidare anges att även ett krav på 75 procents anställningsgrad kan medföra att vissa företag inte längre kan anställa arbetskraftsinvandrare och i vissa fall kan få problem med att lösa sitt arbetskraftsbehov. Denna effekt anges sannolikt bli mest påtaglig för små företag, då det kan vara svårare att i små företag ha anställda med en högre anställningsgrad och marginalerna kan vara mindre. Det alternativa förslaget om löne- och anställningskrav anges därmed kunna påverka företagens möjligheter att rekrytera arbetskraftsinvandrare, med resultatet att företaget kanske inte kan växa eller utvecklas på det sätt som det annars skulle om företaget inte kan hitta nödvändig kompetens.

Slutligen anges att när det gäller skyldigheten för arbetsgivare att utge skadestånd om villkoren inte uppfyllts enligt 6 kap 2 § första stycket 2 utlänningslagen kommer ersättning bara att behöva utges för de arbetsgivare som inte uppfyllt lagstadgade krav, varför det får antas att förslaget inte kommer att påverka företag som vill följa regelverket. Det anges att det finns en risk att vissa anser att osäkerheten kring vilka villkor som egentligen gäller för en viss bransch är för stor och att de därför inte vill anställa tredjelandsmedborgare för att inte riskera att hamna i en eventuell skadeståndsprocess.

Regelrådet vill framföra följande i denna del. Regelrådet har inte kunnat återfinna en beskrivning av de administrativa kostnader som kan uppstå till följd av den utökade uppgiftsskyldigheten för arbetsgivare. Det anges att uppgifterna ska lämnas på samma sätt som uppgifter som lämnas gällande en utlännings anställningsvillkor, vilket förslagsställaren hade kunnat utgå från vid en beskrivning av tidsåtgången för de tillkommande uppgifterna. Avsaknaden av en sådan beskrivning medför att konsekvensutredningen är ofullständig i denna del.

Regelrådet delar utredningens bedömning att regler med ett visst inkomstkrav och en viss anställningsgrad, kommer att få påverkan på företagen, och särskilt mindre företag. Det hade varit önskvärt med närmare beskrivningar av det inkomstkrav som kan bli aktuellt.

Regelrådet noterar dock att utredningen har identifierat och beskrivit vissa av de utmaningar som kan uppstå för företagen med anledning av förslaget i denna del, liksom att det finns ett bemyndigande att lämna närmare föreskrifter. Med anledning av förslagets karaktär kan därför beskrivningen godtas i detta ärende.

Regelrådet finner att beskrivningen av förslagets påverkan på företagens administrativa kostnader är bristfällig.

Regelrådet finner att beskrivningen av förslagets påverkan på företagens andra kostnader och verksamhet är godtagbar.

Påverkan på konkurrensförhållandena för berörda företag

Det anges att den genomförda kartläggningen har visat att det förekommer att utlänningar i Sverige har arbetsvillkor som inte motsvarar kraven enligt utlänningslagen. I och med det snedvrids konkurrensen och seriösa företag får svårt att bedriva sina verksamheter. Det anges att inte bara individer utnyttjas utan även välfärdssystemet utsätts för missbruk, vilket leder till stora samhällsekonomiska kostnader. Sverige riskerar att få dåligt rykte internationellt vilket i sin tur kan minska attraktionskraften för Sverige som ett bra land att etablera sig i.

Vidare anges att den osunda konkurrensen delvis har övergått från konkurrens med svarta löner till priskonkurrens med låga löner. Därför har man kommit fram till att ytterligare åtgärder krävs för att komma till rätta med ett samhällsskadligt missbruk av systemet för arbetskraftsinvandring och att arbetskraftsinvandrare utnyttjas. Samtidigt måste arbetsgivarnas behov av att på ett praktiskt och förutsägbart sätt kunna rekrytera personal med nödvändig kompetens beaktas.

Förslagen anges syfta till att stärka arbetskraftsinvandraren på arbetsmarknaden och skapa en sund konkurrens genom att försvåra för oseriösa aktörer att bedriva verksamhet och reglera områden där det har rapporterats missbruk av systemet för arbetskraftsinvandring.

Regelrådet finner att beskrivningen av förslagets påverkan på konkurrensförhållandena för berörda företag är godtagbar.

Regleringens påverkan på företagen i andra avseenden

Regelrådet har inte kunnat utläsa en beskrivning av regleringens påverkan på företagen i andra avseenden, och har heller inte för egen del kunnat se någon sådan påverkan. En utelämnad beskrivning kan därför godtas i detta ärende.

På grund av ärendets karaktär finner Regelrådet att en utebliven beskrivning av regleringens påverkan på företagen i andra avseenden i detta ärende är godtagbar.

Särskilda hänsyn till små företag vid reglernas utformning

Regelrådet har inte kunnat utläsa en beskrivning av om särskilda hänsyn behöver tas till små företag vid reglernas utformning. Som anges ovan finns det dock ett resonemang kring att ett krav på 75 procents anställningsgrad kan medföra att vissa företag inte längre kan anställa arbetskraftsinvandrare och i vissa fall får problem med att lösa sitt arbetskraftsbehov. Denna effekt anges sannolikt bli mest påtaglig för små företag, då det kan vara svårare att i små företag ha anställda med en högre anställningsgrad och marginalerna kan vara mindre. Det alternativa förslaget om löne- och anställningskrav skulle därmed kunna påverka företagets möjligheter att rekrytera arbetskraftsinvandrare, med resultatet att företaget kanske inte kan växa eller utvecklas på det sätt som det annars skulle om företaget inte kan hitta nödvändig kompetens.

Regelrådet vill i denna del framföra följande. Regelrådet har inte kunnat utläsa en beskrivning av om särskilda hänsyn behöver tas till små företag vid reglernas utformning. Om det inte har bedömts möjligt att ta sådan hänsyn, är det vanligen behövligt med ett motiverat ställningstagande. Såvitt Regelrådet förstår förslaget i detta ärende, kan det sannolikt vara svårt att ta särskilda hänsyn till små företag vid reglernas utformning. Regelrådet vidhåller att det är förslagsställarens uppgift att beskriva detta, men kan, med anledning av det nämnda, godta en utelämnad beskrivning i detta ärende.

På grund av ärendets karaktär finner Regelrådet att en utebliven beskrivning av om särskilda hänsyn behöver tas till små företag vid reglernas utformning i detta ärende är godtagbar.

Sammantagen bedömning

Som framgår ovan är det remitterade förslaget i flera avseenden av särskild karaktär. Regelrådet har, med beaktande av det nämnda, bedömt de flesta delaspekter som godtagbart beskrivna.

Enligt Regelrådet är förslagsställarens mer övergripande konstaterande i konsekvensutredningen att beskrivningar finns i respektive avsnitt för förslagen, alltför vag. En hänvisning som görs i konsekvensutredningen till respektive avsnitt, där beskrivning av effekter kan finnas, bör enligt Regelrådet vara mer specifik. Detta blir särskilt viktigt i betänkanden av stor omfattning och komplexitet. Det nämnda har dock inte påverkat Regelrådets bedömning av konsekvensutredningen.

Regelrådet finner att konsekvensutredningen uppfyller kraven i 6 och 7 §§ förordningen (2007:1244) om konsekvensutredning vid regelgivning.

Stöd till regelgivare i konsekvensutredningsarbetet finns i [Tillväxtverkets handledning för konsekvensutredning](#).

Regelrådet

Regelrådet behandlade ärendet vid sammanträde den 26 januari 2022.

I beslutet deltog Claes Norberg, ordförande, Anna-Lena Bohm, Hans Peter Larsson och Lennart Renbjer.

Ärendet föredrogs av Katarina Garinder Eklöv.

Claes Norberg
Ordförande

Katarina Garinder Eklöv
Föredragande